

Chukat

4. Moos. 19: 1 - 22: 1

rabbi J.Melamed

Tässä luvussa on paljon tapahtumia. Ja kesken luvun me näemme rangaistuksen, joka kohdistuu Moosekseen ja Aaroniin. Haluamme nyt katsoa syvemmin, mitä siinä oikein tapahtui.

Israelilaiset tulivat Siinin erämaahan. Israelin nykykartassa tämä paikka sijaitsee etelä-Israelissa Siinain rajalla. Seurakunnalla ei ollut vettä. Ja tämän tapahtuman ajankohta oli ensimmäisessä kuussa, Nisankuussa. Tuolloin oli todella kuuma ilma. Ja tuona kuumana päivänä koko Israelin seurakunta tuli väsyneenä Mooseksen ja Aaronin eteen. Voimme katsoa 4. Mooseksenkirjan lukua 20: 4 - 5. Israelilaiset esittivät kysymyksen, miksi te toitte meidät Egyptistä tähän paikkaan. Paikkaan, jossa ei kasva viljaa, viikunoita eikä viiniköynnöksiä. Tämä oli valitus, jonka Israelin kansa esitti heille. Ja historiassa samantyyppinen tilanne oli ollut jo aiemmin, kun kansa valitti, ettei ole vettä.

Mooses ja Aaron tiesivät, mitä tehdä tässä tilanteessa, ja he lankesivat kasvoilleen Jumalan edessä. Voimme todeta, että Mooses ja Aaron tunsivat hyvin henkilökohtaisesti Jumalan tässä tilanteessa. Voimme kuvitella heidän odottaneen, että Jumalan viha astuu israelilaisten päälle. Kuten oli samanlainen tilanne ja tapahtuma 2. Mooseksenkirjassa luvussa 17. Mutta tässä me näemme, että Jumala ei rankaissut omaa kansaansa, eikä viha astunut sen päälle.

Mooses rukoili, esitti ongelman Jumalan edessä ja Jumala antoi hänelle vastauksen. Jumala neuvoi häntä ottamaan sauvan, mennä kallion eteen, kutsua koko Israelin kansan koolle ja käskää kallion antamaan vettä kansalle.

20: 9: ” Niin Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, niin kuin hän oli häntä käsenyt. ”

Juutalaiset Tooran kommentoijat esittävät kysymyksen, minkä takia tässä jakeessa 9 sanotaan: niin kuin hän oli häntä käsenyt. Koska nimenomaan tässä kohdassa Mooseksen kuuliaisuus loppui. Sen jälkeen Mooses teki jotain, mitä Jumala ei pyytänyt häntä tekemään. Mooses ja Aaron kutsuivat Israelin kansan kallion eteen ja sanoivat: ” Kuulkaa, te niskurit! ”. Näemme tässä jakeessa 10, kuinka Mooses vihastui kansaan.

Nämä olivat viimeiset vuodet, mitkä Israelin kansa eli erämaassa. Tässä tilanteessa Mooses oli jo 38 vuotta johtanut Israelin kansaa. Hän oli todennäköisesti hyvin väsynyt. Hän oli jatkuvasti käsitellyt Israelin kansan ongelmia. Siitä johtui, että hän hermostui israelilaisiin. Psalmassa 106: 33

sanotaan: ” Sillä he niskoittelivat Jumalan Henkeä vastaan, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti. ” Mikä ongelma sitten oli Mooseksella ja Aaronilla? Heidän olisi pitänyt tuoda armoa niin kuin Jumala armahti Israelin kansaa. Tässä tilanteessa se sukupolvi, joka oli lähtenyt Egyptin maasta, oli jo kuollut. Tämä uusi sukupolvi ei tuntenut Egyptin orjuutta. Heidän valituksensa ei johtunut siitä, että heidät oli viety pois Egyptin maasta. Vaan he valittivat sitä, että eivät olleet vielä päässeet Luvattuun maahan.

Kansa esitti Moosekselle ja Aaronille kysymyksen, että mitä me teemme tässä erämaassa, joka ei ole sellainen kuin Luvattu maa Israel. Näemme, että tämä israelilainen sukupolvi oli erilainen kuin edellinen. He olivat kasvaneet siinä tulevaisuuden unelmassa, että he pääsevät Luvattuun maahan. Siinä oli kaikki mitä he halusivat, että he pääsevät sinne. Mutta Mooses reagoi heihin samalla tavoin kuin vanhaan sukupolveen, joka oli lähtenyt Egyptistä. Hän itse ei ollut muuttanut omaa asennettaan israelilaisista kohtaan, ja siitä johtui hänen vihansa. Jumalan pyhyttä ja armoa ei esitelty israelilaisille, eivätkä he Mooseksen kautta päässeet sen sisälle. Siinä tilanteessa, missä itse Jumala ei vihastunut, ei Mooseksella ollut oikeutta vihastua kansalle. Sen takia Kaikkivaltias Jumala antoi Moosekselle rangaistuksen. Mooses ja Aaron eivät päässeet Luvattuun maahan, jonne he veivät koko kansaa.

Valitettavasti emme näe, että Mooses olisi katunut. Tai polvistunut Herran edessä tämän teon johdosta. Emme missään muussakaan paikassa näe Mooseksen tehneen parannusta tai katuneen. 5. Mooseksenkirjassa 1: 37 Mooses puhuu: ” Myöskin minuun Herra vihastui teidän tähtenne ja sanoi: ” Et sinäkään sinne pääse. ” ” Tässäkin kohdassa me näemme, että Mooses ei tehnyt parannusta eikä katunut sitä tekoa, minkä oli tehnyt. Hänen mielestään hän oli saanut rangaistuksen jostain muusta syystä.

Jos Mooses olisi tehnyt parannusta, ehkä hänellä olisi ollut mahdollisuus olla edelleen Israelin kansan johtajana. Todennäköisesti Jumalan rangaistus olisi silloin peruuntunut. Mutta ennen kuin voi tehdä parannusta, pitää nähdä oma ongelma ja oma syy niin ettei enää tarvitse etsiä muita syyllisiä. Mutta Mooseksen kohdalla näin ei tapahtunut.

On hyvin yleinen mielipide, että Mooses olisi saanut rangaistuksen siksi, että hän löi kalliota. Mutta psalmissa me näemme vastauksen, että Mooseksen virhe oli siinä, että hän puhui huulillaan ajattelemattomasti, teki syntiä huulillaan. Näemme, että hänen huulensa tekivät syntiä sen tähden, että hänen sydämensä oli vihainen. Kirjoituksissa näemme Mooseksesta sanotun, että hän oli kaikkein nöyryin ihminen. Hän oli kaikkein korkeimmalla hengellisellä tasolla oleva Jumalan palvelija. Me voimme verrata tätä tilannetta omaan elämäämme. Pitää olla todella tarkka, mitä me puhumme silloin kun vihastumme tai olemme

vihasia. Aina pitää esittää itselleen kysymys, tuleeko minun kauttani Jumalan armo ja pyhyys esille maailmalle. Pitää aina muistaa, että voi tulla hyvin vakava rangaistus.